

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-793/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Dražena Tišlara, iz Bjelovara, Antuna Radića 1 a, OIB: 18684683931, kojeg zastupa punomoćnica Marija Jukić Jurišić, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 15, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Damir Salahović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić&Partneri, u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. srpnja 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja Marije Jukić Jurišić, odvjetnice, te zamjenice punomoćnika tuženika, Ivane Štih, odvjetnice, dana 24. srpnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb (OIB: 22694857747) isplatiti tužitelju Draženu Tišlaru iz Bjelovara, Antuna Radića 1 A (OIB: 18684683931) na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete iznos od 3.925,00 eura skupa s zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 3.200,00 eura teku od 24. listopada 2024. do isplate, na iznos od 200,00 eura od 13. svibnja 2026. do isplate, te na iznos od 525,00 eura od 24. srpnja 2026. do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom štete u iznosu od 255,00 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. listopada 2024. do isplate.

III. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 200,00 eura, tekućih od 24. listopada 2024. do 12. svibnja 2026.

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 525,00 eura tekućih od 24. listopada 2024. do 23. srpnja 2026.

V. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.925,00 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata, tekućim od 24. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VI. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 125,00 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamata, tekućim od 24. srpnja 2026. do isplate.

VII. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 13. svibnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj Dražen Tišlar u tužbi od 22. travnja 2025. u bitnome navodi da je dana 13. lipnja 2024. zadobio ozljedu na radu kod poslodavca Hrvatska Pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, prilikom istovara poštanskih pošiljaka sa kamiona, kada je vukao kontejner radi istovara pri čemu ga je kontejner udario u koljeno i ozlijedio. Tužitelj navodi da sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti, te smatra da nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta jer je tužitelj posao obavljao na uobičajeni način i pažljivo, te kako je tužitelju priznata ozljeda na radu, postoji odgovornost poslodavca pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima za naknadu štete. Tužitelj također navodi da je 24. listopada 2024. tuženiku podnio odštetni zahtjev koji je tuženik dopisom od 27. studenoga 2024. otklonio. Tužitelj dalje navodi da se nakon ozljede javio na Objedinjeni hitni bolnički prijem Opće bolnice u Bjelovaru gdje su mu dijagnosticirali ozljedu: Laesio int. gen. sin., a tijekom liječenja su dopunili dijagnozama: Ruptura menisci med. gen. sin., Laesio schondralis cond. lat. fem. sin. i Laesio chond. pat. I. sin. Tužitelj smatra da mu je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer mu je u trenutku povlačenja kontejnera koljeno u jednom trenutku „propalo“ nakon čega mu je koljeno prilikom hodanja pucketalo te je trpio intenzivne i dugotrajne bolove i strah, a prilikom hodanja lagano je šepao. Tužitelj navodi da mu je koljeno lagano nateklo te je morao mirovati uz držanje noge na povišenom, morao je stavljati hladne obloge te uzimati analgetike, a nakon obavljene magnetne

rezonance lijevog koljena dijagnosticirana mu je kosa ruptura stražnjeg roga medijalnog meniska sa radijalnom rupturom područja radiksa. Tužitelj je podvrgnut operativnom zahvatu, a nakon otpuštanja iz bolnice nastavio je sa vježbama kod kuće te je morao hodati uz pomoć štaka, odlazio je na previjanje rane, a nakon skidanja šavova obavio je više ciklusa fizikalne terapije. Na mjestu operativnog zahvata na koljenu tužitelja zaostao je ožiljak pa tužitelj trpi duševne boli. Unatoč dugotrajnom liječenju i provedenoj fizikalnoj terapiji kod tužitelja su zaostali bolni i ograničeni pokreti u lijevom koljenu s povremenom oteklinom uslijed čega mu je smanjena životna aktivnost, pa trpi duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti. Tužitelju je tijekom liječenja trebala tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova. Slijedom navedenog tužitelj uslijed predmetne ozljede na ime naknade neimovinske i imovinske štete u okviru kvalifikatornih okolnosti tužbom potražuje od tuženika za pretrpljene bolove 1.200,00 eura, za pretrpljeni strah 1.000,00 eura, za duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti 1.000,00 eura, za duševne boli zbog naruženosti i za tuđu pomoć 200,00 eura, odnosno sveukupno 3.400,00 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja odštetnog zahtjeva 24. listopada 2024. do isplate. Nadalje tužitelj je podneskom od 13. svibnja 2026. konačno precizirao tužbeni zahtjev tako da ga je uskladio s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka, te od tuženika na ime imovinske i neimovinske štete uslijed pretrpljene ozljede na radu potražuje za pretrpljene bolove 1.400,00 eura, za pretrpljeni strah 1.150,00 eura, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 1.000,00 eura, te za 105 sati pružene tuđe pomoći i njege, po cijeni od 6,00 eura po satu, ukupno 630,00 eura. Tužitelj stoga konačno potražuje naknadu neimovinske i imovinske štete u iznosu od 4.180,00 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 24. listopada 2024. do isplate, sve uz naknadu parničnog troška tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava nastanak štetnog događaja, navodeći da nije dostavljena prijava ozljede na radu iz koje bi se moglo utvrditi kako je nastupio štetni događaj. Tuženik također navodi da su proturječni navodi u tužbi u vezi nastanka štetnog događaja, jer se u točki II. navodi da je do ozljede tužitelja došlo zbog udarca kontejnera u koljeno, dok pod točkom VIII. tužba navodi da je do ozljede došlo u trenutku povlačenja kontejnera uslijed čega je koljeno tužitelja u jednom trenutku „propalo“. Iz tužbe također nije razvidno je li tužitelj bio osposobljen za rad na siguran način, te je li zaposlen na radnom mjestu u sklopu kojega redovno obavlja radne zadatke u vidu istovara kontejnera težine 500-600 kg iz kamiona. Tuženik osporava da na strani poslodavca postoje propusti u vidu organizacije rada i primjene pravila zaštite na radu, osporava uzročno-posljedičnu vezu između ozljede tužitelja i štetnog događaja te visinu neimovinske štete. Nakon što je u odgovoru na tužbu osporio aktivnu i pasivnu legitimaciju, tuženik je na ročištu 21. srpnja 2025. (str. 29-30 spisa) učinio nespornom pasivnu legitimaciju, odnosno da je poslodavac tužitelja u vrijeme predmetnog štetnog događaja imao ugovorenu policu od odgovornosti poslodavca kod tuženika. Nadalje tuženik se na ročištu 15. srpnja 2026. usprotivio preinaci tužbe koju je tužitelj učinio podneskom od 13. svibnja 2026. i tijekom zateznih kamata na preinačeni dio tužbenog zahtjeva. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev i potražuje naknadu parničnog troška.

3. Sud je na temelju čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP) dopustio preinaku tužbe koju je tužitelj učinio podneskom od 13. svibnja 2026. kada je povisio tužbeni zahtjev sa 3.400,00 eura na 4.180,00 eura, unatoč protivljenju tuženika preinaci, s obzirom da je preinaka tužbe svrsishodna za konačno rješenje spora među strankama, budući je tužitelj tužbeni zahtjev povisio sukladno rezultatima provedenog medicinskog vještačenja, stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

4. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u prijavu ozljede na radu (str. 5-8 spisa), medicinsku dokumentaciju tužitelja (str. 9-19 spisa), ovjereni obrazac prijave ozljede na radu (str. 35-39 spisa), izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću, specijalistu kirurgije, ortopedije i traumatologije, o čemu u spisu prileži pisani Nalaz i mišljenje od 3. svibnja 2026. (str. 64-66 spisa), na ročištu glavne rasprave 21. studenoga 2025. saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 47-49 spisa), zamolbenim putem pred Općinskim sudom u Bjelovaru saslušan je svjedok Gregor Grbić (str. 54-55 spisa), izvršen je uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koje prileži spisu.

5. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz sljedećih razloga.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao radnika osiguranika tuženika za naknadom neimovinske i imovinske štete uslijed ozljede na radu koju je tužitelj pretrpio 13. lipnja 2024.

7. U postupku nije sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno da poslodavac tužitelja kod tuženika na dan štetnog događaja ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti koja uključuje i osiguranje odgovornosti prema djelatnicima. Sporana je nastanak štetnog događaja, odgovornost tuženika, visina tužbenog zahtjeva i tijek zatezne kamate.

8. Iz ovjerenog obrasca prijave ozljede na radu (str. 35-39 spisa) proizlazi da je tužitelj Dražen Tišlar kao zaposlenik poslodavca Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska 9, u okviru radnog vremena, koje je taj dan bilo od 00,00 do 08,00 sati, oko 00,20 sati pretrpio ozljedu na radu, na adresi Blajburških žrtava 12, Bjelovar kod poslodavca, kada je u tovarnom prostoru kamiona, prilikom istovara poštanskih pošiljki, vukao kontejner te ga je kontejner u jednom trenutku udario u koljeno. Hitna medicinska pomoć tužitelju je pružena u Općoj bolnici u Bjelovaru, te je utvrđeno da je tužitelj zadobio unutarnju ozljedu koljena.

9. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je priznao tužiteljevu ozljedu ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1 Zakona o

obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13, 98/19, 33/23) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskаницe prijave o ozljedi na radu, odnosno profesionalne bolesti. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužitelju priznao ozljedu od 13. lipnja 2024. kao ozljedu na radu dana 2. travnja 2025., a protiv navedene odluke bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskаницe prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz prijave (str. 39 spisa). Tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu, niti je to tvrdio tijekom postupka, slijedom čega je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno. Pitanje je li ozljeda koju je tužitelj zadobio 13. lipnja 2024. ozljeda na radu, predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a. S obzirom da je o tom pitanju nadležno tijelo (HZZO) donijelo odluku, sud je vezan pravomoćnom odlukom donesenom od strane HZZO-a u upravnom postupku.

10 Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, uključujući prijavu ozljede na radu i medicinsku dokumentaciju tužitelja, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale.

11. Radi utvrđivanja težine ozljeda tužitelja te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i nastalih ozljeda sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću specijalistu kirurgije, ortopedije i traumatologije, koji je 3. svibnja 2026. podnio svoj pisani nalaz i mišljenje. Sudski vještak je na temelju osobnog pregleda tužitelja i uvida u priloženu medicinsku dokumentaciju utvrdio da je tužitelj stradao na radnom mjestu 13. lipnja 2024. na način da ga je pri povlačenju kontejner udario u lijevo koljeno nakon čega mu je koljeno „propalo“. Sudski vještak zaključuje da je tužitelj tom prilikom zadobio "razdor unutarnjeg meniska lijevog koljena", te je liječen operativno. Dana 16. kolovoza 2024. učinjena je artroskopija koljena, nađen je razdor tijela i stražnjeg roga unutarnjeg meniska koji je parcijalno odstranjen. Nađeno je i oštećenje hrskavice vanjskog kondila bedrene kosti i ivera, a što nije povezano uz štetni događaj. Tužitelj je proveo 9 tjedana na bolovanju. Nakon operacije tužitelj je hodao uz pomoć štaka i proveo je dva ciklusa fizikalne terapije. Stanje po odstranjenju djela unutarnjeg meniska uz zaostale povremene bolove u koljenu uzrok su smanjenja životne aktivnosti od 5%, s tim da je kod tužitelja životna aktivnost smanjena u većem postotku, ali zbog oštećenja hrskavice kondila bedrene kosti i hrskavice ivera, koja ozljeda nije vezana uz predmetni štetni događaj. Sudski vještak zaključuje da je tužitelj zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja (operacija, fizikalna terapija) trpio fizičke bolove jačeg intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta 7 dana i manjeg intenziteta 6 tjedna tj. 42 dana kumulativno. Zaostali bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Osim toga tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku ozljede, a zatim sekundarni strah zbog zabrinutosti za zdravlje i ishod liječenja, jačeg intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta 6 dana, i manjeg intenziteta 5 tjedna tj. 35 dana kumulativno. Kod tužitelja nije zaostalo naruženje jer su ožiljci na prednjoj strani koljena boje okolne lože, teško uočljivi i ne predstavljaju naruženje. Tužitelju je tijekom liječenja bila potrebna tuđa pomoć u opsegu od 3 sata dnevno 3 tjedna, te u opsegu od 2 sata dnevno 3 tjedna, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i slično, a liječenje tužitelja završeno je, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 18. listopada 2024.

12. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 3. svibnja 2026. kao vjerodostojan, budući je izrađen stručno, jasno i obrazloženo, na temelju medicinske dokumentacije i osobnog pregleda tužitelja, a stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, te nisu izričito zahtijevale da sudski vještak svoj pisani nalaz i mišljenje usmeno obrazlaže.

13. Na ročištu 21. studenoga 2025. saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 47-49 spisa) koji u svom iskazu u bitnome navodi da je u radnom odnosu u Hrvatskoj pošti već 33 godine na radnom mjestu voditelj tima za razradu pošiljaka, a redovni radni zadaci su mu kontrola razrade pošiljaka i kontrola radnih procesa. Tužitelj navodi da je 13. lipnja 2024. radio noćnu smjenu od ponoći do 8 sati ujutro, te je vršio kontrolu kontejnera sa pošiljkama u tovarnom prostoru kamiona. Tužitelj navodi da prilikom dopreme pošiljaka iz Velike Gorice, redovito pregledava sve kontejnere kako bi se utvrdilo da su dobro usmjereni, i da je tom prilikom u tovarnom prostoru kamiona pregledavao kontejnere jedan po jedan i prilikom povlačenja jednog kontejnera isti ga je udario u lijevo koljeno, pri čemu je osjetio snažnu bol i presjeklo ga je u koljenu, te je pozvao pomoć kolega da ga izvuku van. Nitko nije bio prisutan u tovarnom prostoru kamiona osim njega, a ostali kolege su bili vani ispred kamiona i prvi je došao Gregor Grbić, koji mu je pomogao da izađe iz kamiona držeći ga ispod ruke. Tužitelj navodi da nije mogao hodati i kolega Radoš ga je odvezao na hitnu u Bjelovaru, gdje su ga pregledali i preporučili mirovanje, hladne obloge i analgetike, a nakon rendgena i magnetne rezonance sljedeći dan, utvrdilo se da je potrebna operacija. Tužitelj navodi da je operiran u kolovozu 2024., da je bio na bolovanju 9 tjedana, te je nakon operacije obavio dva ciklusa fizikalne terapije. Pošto je hodao uz pomoć štaka, tijekom liječenja i bolovanja, bila mu je potrebna tuđa pomoć, koju mu je pružala supruga, i to za obavljanje svakodnevnih poslova, za pripremu hrane, oblačenje, odlazak u trgovinu, prijevoz na terapije i slično. Tužitelj dodaje da su mu nakon operacije zaostala dva manja ožiljka na lijevom koljenu dužine oko 5 milimetara koje predočava sudu i punomoćnicima stranaka, te navodi da i dalje osjeća posljedice predmetne ozljede, i to nesigurnost u koljenu, pucanje koljena prilikom hoda, i problem mu je hod po stepenicama. Navodi da prije predmetne ozljede nije imao problema sa lijevom koljenom. U odnosu na predmetni kontejner tužitelj pojašnjava da se radi o žičanom kontejneru metalne konstrukcije koji ima 4 kotača i kočnicu, visine oko 180 cm, širine oko 120 cm i dužine oko 180 cm. Težina praznog kontejnera je oko 170 kg, a kada je napunjen može biti do 500 kg. Kontejner je u trenutku nezgode bio pun te nije bio zakočen. Kontejneri se slažu tako da se jedan red slaže po širini, a jedan po dužini. Zadnji kontejneri se zakoče te se učvršćuju sa zaštitnom šipkom. Kontejner koji je tužitelja udario bio je negdje na polovini kamiona, nakon što je oko pola kontejnera već istovareno. Tužitelj navodi da je tom prilikom od zaštitne opreme nosio radne cipele sa čeličnom zaštitnom kapicom, voditelji nisu bili dužni nositi posebno zaštitno odijelo, te navodi da je bio osposobljen za rad na siguran način.

14. Zamolbenim putem pred Općinskim sudom u Bjelovaru saslušan je svjedok Gregor Grbić, (str. 54-55 spisa), koji u bitnome navodi da se sjeća a je predmetne zgode tužitelj išao kontrolirati kontejnere jer je on taj posao svakodnevno obavljao. Svjedok navodi da tužitelja nije vidio u trenutku kada se ozlijedio jer je tužitelj bio u kamionu, a svjedok je nosio poštanske pošiljke vani na rampi. Svjedok dalje

navodi da je čuo da tužitelj jauče, pa se trepom digao gore u kamion i krenuo mu pomoći, primio ga je pod ruku i trepom su se spustili iz kamiona. U trenutku kada mu je pomagao tužitelj je bio u šoku, zatim je dugo vremena bio na bolovanju, a kada se vratio prošlo je puno vremena i nisu pričali o toj temi, iako i dalje rade zajedno. Svjedok dodaje da se posao kontroliranja kontejnera koji je tužitelj obavljao sastoji u tome da se provjeri nalaze li se u kontejneru pošiljke koje su upućene na točno određeno odredište, a da bi se to moglo kontejneri se moraju pomicati. Kontejneri imaju kočnice, no nisu sve kočnice uvijek ispravne. Svjedok navodi da tužitelj inače nije obavljao posao istovara kontejnera iz kamiona. Svjedok misli da je tužitelj bio osposobljen za rad na siguran način kao i svi zaposlenici tuženika.

15. Sud je iskaze tužitelja i svjedoka Gregora Grbića ocijenio vjerodostojnim s obzirom da su životni, logični, uvjerljivi, međusobno suglasni te suglasni sa dokumentacijom u spisu.

16. Sud je na ročištu glavne rasprave 15. srpnja 2026. odbio dokazni prijedlog tuženika za provođenjem vještačenja po vještaku zaštite na radu radi utvrđenja je li kod poslodavca postojao propust u organizaciji rada i primjeni pravila zaštite na radu, jer je utvrdio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno provedenim dokazima, prije svega iskazima tužitelja i svjedoka Gregora Grbića, priloženom prijavom priznate ozljede na radu i provedenim medicinskim vještačenjem, te bi provođenje vještačenja po vještaku zaštite na radu suprotno načelu ekonomičnosti iz čl. 10 ZPP-a nepotrebno odugovlačilo postupak.

17. Na temelju provedenog dokaznog postupka, posebice nalaza i mišljenja sudskog vještaka, iskaza tužitelja i svjedoka Gregora Grbića, te dokumentacije u spisu, sud je utvrdio da je tužitelj 13. lipnja 2024. kao zaposlenik osiguranika tuženika, pretrpio ozljedu na radu kako je opisano u tužbi i u prijavi ozljede na radu, kada je u okviru redovnog radnog vremena obavljao redovni radni zadatak kontrole kontejnera sa pošiljkama u tovarnom prostoru kamiona. Navedeni radni zadatak tužitelja sastoji se u tome da se provjeri nalaze li se u kontejneru pošiljke koje su upućene na točno određeno odredište, a da bi se to moglo provjeriti kontejneri se moraju pomicati. Prilikom pomicanja kontejnera u tovarnom prostoru kamiona tužitelja je jedan kontejner udario u lijevo koljeno, pri čemu je osjetio snažnu bol, presjeklo ga je u koljenu, pozvao je pomoć kolega da ga izvuku van, te mu je Gregor Grbić pomogao izaći iz kamiona, a kolega Radoš ga je odvezao na hitni prijem Opće bolnice u Bjelovaru. Na hitnom prijemu su tužitelja pregledali, preporučili mirovanje, hladne obloge i analgetike. Tužitelj je uslijed predmetnog događaja zadobio ozljedu razdora unutarnjeg meniska lijevog koljena, kako je opisao sudski vještak u svom nalazu i mišljenju. Dana 16. kolovoza 2024. tužitelj je operiran odnosno učinjena je artroskopija lijevog koljena, nađen je razdor tijela i stražnjeg roga unutarnjeg meniska koji je parcijalno odstranjen. Nađeno je i oštećenje hrskavice vanjskog kondila bedrene kosti i ivera a što nije povezano uz štetni događaj. Nakon operacije tužitelj je hodao uz pomoć štaka, i proveo je dva ciklusa fizikalne terapije, a na bolovanju je proveo 9 tjedana. Liječenje tužitelja završeno je, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 18. listopada 2024.

18. Sud je na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka utvrdio da su opisane ozljede izravna posljedica predmetne ozljede od 13. lipnja 2024., uslijed koje je

tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Sud je utvrdio da je tužitelju uslijed predmetne ozljede trajno smanjena životna aktivnost za 5% zbog čega trpi duševne boli, a što se očituje u osjećaju nesigurnosti u koljenu, osjećaju pucanja koljena i otežanog hoda po stepenicama. S tim da je uslijed oštećenja hrskavice kondila bedrene kosti i hrskavice ivera tužitelju smanjena životna aktivnost u većem postotku, međutim navedena ozljeda nije vezana za štetni događaj, stoga se ocjena od 5% smanjenja životnih aktivnosti odnosi isključivo na posljedice predmetnog događaja. Tužitelj je uslijed zadobivene ozljede u predmetnom događaju trpio fizičke boli i to jakog intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 7 dana i manjeg intenziteta 42 dana kumulativno, a trpio je i strah, i to primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja, zatim u nastavku liječenja sekundarni strah zbog brige za zdravlje i ishod liječenja, jačeg intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 6 dana, i manjeg intenziteta 35 dana kumulativno. Kod tužitelja nije zaostalo naruženje jer su ožiljci na prednjoj strani koljena boje okolne lože, teško su uočljivi i ne predstavljaju naruženje. Tužitelju je tijekom liječenja bila potrebna tuđa pomoć i njega u opsegu od 105 sati za obavljanje svakodnevnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i slično, koju mu je pružala supruga.

19. Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

20. Odredbom čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

21. Prema odredbi čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

22. Nadalje, prema odredbi čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR) ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Pri tome, sukladno stavku 2. istog članka ZZR-a poslodavac može biti oslobođen te odgovornosti ili mu se odgovornost može smanjiti ako je šteta nastala uslijed više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati, niti njihove posljedice izbjeći, unatoč provedenim mjerama zaštite na radu. U postupku nije utvrđena ni jedna okolnost iz čl. 25. st. 2. ZZK koja bi otklonila ili umanjila odgovornost poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu tužitelja, odnosno tuženik postojanje navedenih okolnosti nije dokazao.

23. Slijedom navedenoga sud je ocijenio neosnovanim prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, s obzirom da iz prijave ozljede na radu, iz priložene

dokumentacije, te iz iskaza tužitelja i svjedoka proizlazi da je tužitelj kao zaposlenik osiguranika tuženika Hrvatska pošta d.d., za vrijeme radnog vremena i obavljanja rada kod poslodavca 13. lipnja 2024. pretrpio predmetnu ozljedu, koja mu je priznata ozljedom na radu, stoga je bio aktivno legitimiran za podnošenje ove tužbe.

24. S obzirom da pasivna legitimacija tuženika nije sporna, odnosno da je u vrijeme predmetnog štetnog događaja poslodavac tužitelja osiguran policom osiguranja kod tuženika za odgovornost prema djelatnicima, to sukladno čl. 965. st. 1. ZOO-a tuženik kao osiguratelj poslodavca, odgovara za naknadu štete za koju je odgovoran poslodavac.

25. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. ZOO-a tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljene ozljede na radu. Izvedenim dokazima sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, strah i za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 5%, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege. Visine pojedinih zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

26. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužitelju primjerenom naknadu u iznosu od 1.300,00 eura. Nadalje imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 1.150,00 eura. Zbog navedenih ozljeda tužitelju je smanjena radna i opća životna sposobnost za 5 %, te trpi duševne boli, uslijed čega će morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Imajući u vidu životnu dob tužitelja (rođen 1969. godine), očekivani životni i radni vijek kao i lokalitet ozljeda te zanimanje tužitelja, sud smatra da tužitelju na ime duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 5% pripada primjerena naknada u iznosu od 950,00 eura. Sud je prilikom odmjeravanja pojedinih vidova štete uzeo u obzir težinu povreda, dugotrajnost liječenja i bolovanja tužitelja, činjenicu da je tužitelj imao operativni zahvat, da je morao mirovati, da je bio prisiljen hodati uz pomoć štaka, da je morao koristiti propisanu terapiju i lijekove protiv bolova, odlaziti na redovite preglede i fizikalnu terapiju, te je uzeo u obzir zanimanje tužitelja i njegovu životnu dob (rođen 1969. godine). S obzirom na sve izloženo sud smatra da tužitelju temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 3.400,00 eura naknade neimovinske štete.

27. Sud se prilikom odmjeravanja visine novčane naknade vodio općeprihvaćenim kriterijima u sudskoj praksi, a uzeo je u obzir i općepoznatu činjenicu visoke stope inflacije i rasta potrošačkih cijena u Republici Hrvatskoj od 2020. godine kada su Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske posljednji puta mijenjani do dana donošenja ove presude, sukladno recentnoj sudskoj praksi viših sudova izraženoj primjerice u odlukama Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ R

3137/2024 od 25 srpnja 2024. i Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-546/2023 od 6. studenoga 2024.

28. Sud je na temelju čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a utvrdio da tužitelj ima pravo na naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu koju su tužitelju pružali ukućani, utvrđeni su u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći i njegom od ukupno 105 sati. Tužitelj konačnim tužbenim zahtjevom potražuje 6,00 eura po satu za pruženu tuđu pomoć, što je ovaj sud ocijenio prekomjernim. S obzirom da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali ukućani, to je sud cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 5,00 eura po satu, što smatra primjerenom naknadom, usklađenom sa društvenim prilikama u predmetnom razdoblju i sa prihvaćenom sudskom praksom, slijedom čega tužitelju s ove osnove, za 105 sati tuđe nestručne pomoći pripada ukupan iznos od 525,00 eura, dok je u preostalom iznosu zahtjev za naknadom imovinske štete za tuđu pomoć neosnovan.

29. Slijedom navedenoga tužitelju na ime naknade neimovinske i imovinske štete uslijed pretrpljene ozljede na radu pripada ukupan iznos od 3.925,00 eura, od čega 3.400,00 eura na ime neimovinske štete (1.300,00 eura za pretrpljene fizičke boli, 1.150,00 eura za pretrpljeni strah, i 950,00 eura za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 5%), te 525,00 eura na ime imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. Slijedom navedenoga tuženiku je naloženo isplatiti tužitelju iznos od 3.925,00 eura po osnovi naknade neimovinske i imovinske štete, dok je u preostalom iznosu od 255,00 eura tužbeni zahtjev tužitelja, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, odbijen kao neosnovan.

30. Nadalje, odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj navodi da je tuženiku prije podnošenja tužbe podnio odštetni zahtjev 24. listopada 2024., te da je tuženik isti otklonio dopisom od 27. studenoga 2024., što tuženik tijekom postupka nije niti osporavao. Tužitelj na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete potražuje zateznu kamatu počevši od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, tj. od 24. listopada 2024., a utvrđeno je da je liječenje tužitelja završeno 18. listopada 2024., dakle odštetni zahtjev je podnesen nakon završetka liječenja.

31. Tužitelj je u tužbi potraživao iznos naknade štete od 3.400,00 eura, od čega se 200,00 eura odnosi na imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu, a 3.200,00 eura na neimovinsku štetu. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 13. svibnja 2026. tužitelj je preinačio tužbu te potražuje ukupno 4.180,00 eura, od čega se 630,00 eura odnosi na imovinsku štetu, a 3.550,00 eura na neimovinsku štetu. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u presudama Rev-1133/2021-2 od 14. prosinca 2021. i Rev-748/2024-2 od 4. lipnja 2024. i dr. zauzeo pravno shvaćanje da je tuženik u obvezi platiti zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva, stoga tužitelj ima pravo na zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva preko iznosa od 3.400,00 eura, odnosno preko iznosa 3.200,00 eura

neimovinske štete i iznosa 200,00 eura imovinske štete, najranije od preinake tužbe tj. od 13. svibnja 2026.

32. Slijedom navedenoga, tužitelju su sukladno čl. 1103. ZOO-a dosuđene zakonske zatezne kamate na iznos naknade neimovinske štete od 3.200,00 eura postavljen u tužbi od dana podnošenja odštetnog zahtjeva s obzirom da je podnesen nakon završetka liječenja, tj. od 24. listopada 2024 do isplate, a na preostali dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 200,00 eura, od dana postavljanja preinačenog zahtjeva tj. od 13. svibnja 2026. do isplate. Slijedom navedenoga odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na iznos naknade neimovinske štete od 200,00 eura od 24. listopada 2024. do 12. svibnja 2026. kao dana koji prethodi preinaci tužbe.

33. U odnosu na zatraženi tijek kamate na iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koji je tužitelj postavio također od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 24. listopada 2024., utvrđuje se da se radi imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, a ne u vrijeme podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, stoga ista dopijeva donošenjem prvostupanjske presude 24. srpnja 2026. Slijedom navedenoga tužitelju su dosuđene zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu od 525,00 eura od dana donošenja presude 24. srpnja 2026. do isplate, te je odbijen dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 525,00 eura od 24. listopada 2024. do 23. srpnja 2026. kao dana koji prethodi donošenju presude.

34. Sud je utvrdio da je tužitelj u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 93,90 % (3.925,00 eura u odnosu na 4.180,00) dok je u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 100%. Tužitelj je dakle uspio u ukupnom omjeru od 96,95 %, a tuženik slijedom toga ukupno sa 3,05%. Sud je stoga odluku o troškovima postupka donio na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a, jer je tužbeni zahtjev usvojen u najvećem dijelu, osim u neznatnom dijelu zbog kojega nisu nastali posebni troškovi, stoga je tuženik na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan naknaditi parnični trošak tužitelju. Visina parničnih troškova određena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku.

35. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova, odnosno sukladno Tbr. 54 OT u iznosu od 200,00 eura. Tužitelju je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podnesaka od 13. svibnja 2026. u visini od 200,00 eura (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima 21. srpnja 2025, 21. studenoga 2025., i 15. srpnja 2026. za svako u visini od po 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te za pristup na ročište za objavu presude u visini od 100,00 eura (Tbr. 9/3 OT). Na temelju čl. 155 ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 26. lipnja 2025. u visini od 50,00 eura, s obzirom da istim samo dostavlja zamjeničku punomoć za zastupanje na ročištu 21. srpnja 2025. što je mogao dostaviti i na ročištu, te trošak sastava podneska od 31. ožujka 2026. u visini od 50,00 eura, s obzirom da istim samo dostavlja potvrdu uplate predujma za vještačenje, stoga

oba navedena podneska nisu bila potrebna za vođenje ovog postupka. Slijedom navedenoga tužitelju je priznat ukupni trošak u visini od 1.300,00 eura, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 325,00 eura, ukupno 1.625,00 eura, odnosno za trošak medicinskog vještačenja koji je predujmio tužitelj u visini od 300,00 eura, sveukupno 1.925,00 eura, dok je u preostalom iznosu od 125,00 eura zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan. Na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

36. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

37. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 24. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-298ad**

Kontrolni broj: **05dd8-37baf-3791f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.